

BĂTRÂNAI-A DĂRUIT CÂTEVA SEMINȚE PE CARE SĂ LE PLANTEZE ÎN GRĂDINĂ. I-A SPUS TINEREI FEMEII CĂ ACELEA NU SUNT SEMINȚE CA TOATE SEMINȚELE, DAR SĂ AIBĂ ÎNCREDERE ÎN EA, CĂCI VISUL I SE VA ÎMPLINI.

FEMEIA A PROCEDAT ÎNTOCMAI CUM FUSESE SFĂTUITĂ DE BĂTRÂNĂ ȘI A PLANTAT SEMINȚELE ÎN GRĂDINĂ. ÎN CURÂND, DIN PĂMÂNT A RĂSĂRIT UN LĂSTAR VERDE, DIN AL CĂRUI VÂRF A IEȘIT UN MUGUR DE FLOARE.

ÎNTR-O ZI, CÂRTIȚA A INVITAT-O PE DEGETICA ACASĂ: „VINO, TE ROG, SĂ VEZI UNDE LOCUIESC”. FATA S-A DUS FĂRĂ PREA MULTĂ TRAGERE DE INIMĂ, SPERÂND CA ÎNTR-O ZI SĂ SCAPE.

CA SĂ NU O JIGNEASCĂ, DEGETICA A INTRAT ÎN TUNELUL CARE DUCEA LA CASA DE SUB PĂMÂNT. ÎNSĂ FATA CHIAR NU DOREA DELOC SĂ SE MĂRITE CU CÂRTIȚA.

DUPĂ CÂTEVA MINUTE DE ZBOR, PASĂREA A ATERIZAT ÎNTR-O MINUNATĂ POIANĂ, PLINĂ DE MULTE FLORI, UNA MAI COLORATĂ ȘI MAI PARFUMATĂ CA ALTA. IAR IARBA SE ÎNTINDEA CA UN COVOR MOALE.

IMEDIAT CE A PĂȘIT PE IARBĂ, UN TÂNĂR A APĂRUT DINTR-O FLOARE ÎN FAȚA DEGEȚICĂI. TÂNĂRUL ERA LA FEL DE MICUȚ CA DEGEȚICA, ÎNSĂ AVEA ARIPI.